

Θουκυδίδου, *Ιστορίαι*, Βιβλίο 3. 71-72.2

1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

A. Ύστερα από αυτή την πράξη τους συγκάλεσαν τον Κερκυραϊκό λαό και είπαν πως ό,τι έγινε ήταν το καλύτερο και πως ελάχιστα πια κινδύνευαν να υποδουλωθούν στους Αθηναίους, και ότι από τώρα κι έπειτα να κάθονται ήσυχοι και να μη δέχονται κανέναν από τους εμπολέμους παρά μόνο εάν έρχεται με ένα πλοίο, τα περισσότερα από ένα να τα θεωρούν εχθρικά. Αυτά είπαν και ανάγκασαν το λαό να επικυρώσει την πρότασή τους. Στέλνουν επίσης αμέσως πρέσβεις και στην Αθήνα για να εκθέσουν τις πρόσφατες ενέργειές τους όπως τους συνέφερε και για να πείσουν τους συμπολίτες τους που είχαν καταφύγει εκεί να μην κάνουν τίποτα που θα έβλαπτε την πατρίδα τους, ώστε να αποφευχθούν τα αντίποινα. (μτφ. Ν. Μ. Σκουτερόπουλου, Αθήνα: Πόλις, 2011)

B. Αφού λοιπόν **έπραξαν** αυτό και αφού **κάλεσαν σε συνέλευση** τους Κερκυραίους, (τους) είπαν ότι αυτά ήταν το καλύτερο και ότι **δεν θα υποδουλώνονταν με κανένα τρόπο πια από τους Αθηναίους, και στο εξής να μη δέχονται ούτε τους μεν ούτε τους δε, παρά μόνο μ' ένα πλοίο (αν εμφανίζονταν) μένοντας ουδέτεροι**, αλλά μεγαλύτερη παρουσία πλοίων να τη θεωρούν εχθρική. Και αφού μίλησαν, ανάγκασαν (τους Κερκυραίους) να **επικυρώσουν** την **πρότασή** τους. Στέλνουν, επίσης, και στην Αθήνα αμέσως πρέσβεις για να **εξηγήσουν** σχετικά με όσα έχουν γίνει πως (τους) συνέφερε και για να πείσουν **αυτούς που είχαν καταφύγει εκεί**, να μην κάνουν καμιά **εχθρική ενέργεια (εναντίον της Κέρκυρας)**, για να μην υπάρξει καμιά **αντεκδίκηση**. (μτφ. Επιστημονικής Ομάδας)

* με έντονη γραφή οι προτεινόμενες νεοελληνικές αποδόσεις στα γλωσσικά σχόλια του σχολικού βιβλίου σσ. 309-310

- 5. ξυγκαλέσαντες, νηί, πέμπουσι, ἔπεισαν, ἔχοντες
- 8. 1-α (σ.18), 1-γ (σσ.18-19), 2-β (σ.30), 2-δ (σ.29), 2-ε (σ.29)